

Izrek

1. Člen 3(5) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje v povezavi s členom 3(3) te direktive je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki na tako splošen način in brez preverjanja vsakega primera posebej določa, da se presoja na podlagi te direktive ne izvede, če se načrti, ki določajo uporabo majhnih območij na lokalni ravni, nanašajo le na en predmet gospodarske dejavnosti.
2. Člen 11(1) in (2) Direktive 2001/42 je treba razlagati tako, da to, da je bila izvedena okoljska presoja na podlagi Direktive 85/337/EGS Sveta z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/11/ES Sveta z dne 3. marca 1997, ne pomeni, da ni treba izvesti take presoje na podlagi Direktive 2001/42. Predložitveno sodišče pa mora presoditi, ali se presoja, ki je bila izvedena na podlagi Direktive 85/337, kakor je bila spremenjena, lahko šteje za skupni ali usklajeni postopek in ali ta presoja zajema že vse zahteve iz Direktive 2001/42. Če se izkaže, da je to tako, ni več treba izvesti nove presoje na podlagi zadnje direktive.
3. Člen 11(2) Direktive 2001/42 je treba razlagati tako, da državam članicam ne nalaga, da v svojih nacionalnih pravnih redih predvidijo usklajene ali skupne postopke, ki zadostijo zahtevam Direktive 2001/42 in Direktive 85/337, kakor je bila spremenjena.

(¹) UL C 221, 14.8.2010.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 22. septembra 2011 – Bell & Ross BV proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), Klockgrossisten i Norden AB

(Zadeva C-426/10 P) (¹)

(Pritožba — Podpisan izvirnik tožbe, ki je bil vložen po izteku roka — Popravljiva napaka)

(2011/C 331/08)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Pritožnica: Bell & Ross BV (zastopnik: S. Guerlain, odvetnik)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik), Klockgrossisten i Norden AB

Predmet

Pritožba zoper sklep Splošnega sodišča (šesti senat) z dne 18. junija 2010 v zadevi Bell & Ross proti UUNT – Klockgrossisten i Norden (T-51/10), s katerim je Splošno sodišče zavrglo tožbo zoper odločbo tretjega odbora za pritožbe UUNT z dne 27. oktobra 2009 (zadeva R 1267/2008-3), ki se nanaša na postopek za ugotovitev ničnosti med družbama Klockgrossisten i Norden AB in Bell & Ross BV – Podpisan izvirnik tožbe, ki je bil vložen po izteku roka – Pojma „opravičljive zmote“ in „nepredvidenih okoliščin“ – Načeli zaupanja v pravo in sorazmernosti – Očitna nedopustnost

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Bell & Ross BV se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 346, 18.12.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Fővárosi Bíróság (Madžarska) 27. julija 2011 – Erika Jörös proti Aegon Magyarorszáig Hitel Zrt.

(Zadeva C-397/11)

(2011/C 331/09)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitveno sodišče

Fővárosi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Erika Jörös

Tožena stranka: Aegon Magyarorszáig Hitel Zrt.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je v skladu s členom 7(1) Direktive 93/13/EGS (¹) ravnanje nacionalnega sodnika, ki brez predlogov strank pazi na ničnost splošnih pogojev pogodbe iz tega postopka, za katere meni, da so nedovoljeni?
2. Ali mora sodnik ravnati v skladu z navedenim v prvem vprašanju tudi v primeru spora, ki ga je sprožil potrošnik, čeprav za ugotovitev ničnosti nedovoljenih splošnih pogojev pogodbe ni pristojno okrajno sodišče, ampak višje sodišče, če je oškodovana stranka vložila tožbo s sklicevanjem na ničnostne razloge?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen, ali lahko nacionalni sodnik tudi v pritožbenem postopku pazi na nedovoljenost splošnih pogojev pogodbe, če v postopku na prvi stopnji to preverjanje ni bilo opravljeno ter v skladu z nacionalno zakonodajo v postopku s pritožbo načeloma ni dovoljeno navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov?

(¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado Mercantil de Barcelona (Španija) 8. avgusta 2011 – Mohamed Aziz proti Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Zadeva C-415/11)

(2011/C 331/10)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado Mercantil de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mohamed Aziz

Tožena stranka: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali sistem izvrševanja sodnih naslovov na stvareh, ki so predmet hipoteke ali zastave, kot ga določajo člen 695 in naslednji zakona o pravdnem postopku (Ley de Enjuiciamiento Civil), s svojimi omejitvami glede na pritožbene razloge, ki jih predvideva španska postopkovna ureditev, pomeni jasno omejitev varstva potrošnika, saj stvarno in formalno predpostavlja jasno omejitev potrošnikove pravice do sprožitve postopka in drugega pravnega sredstva, ki zagotavlja dejansko varstvo njegovih pravic?
2. Sodišče Evropske unije se zaprosi, da razloži pojem nesorazmernosti, glede na:
 - (a) možnost predčasne zapadlosti kredita v dolgoročnih pogodbah – v tem primeru 33 let – zaradi neizpolnjevanja obveznosti v zelo omejenem in konkretnem obdobju;
 - (b) določitev višine zamudnih obresti – v tem primeru obresti presega 18 % – ki ne ustreza merilom za določitev višine zamudnih obresti v drugih potrošniških

pogodbah (potrošniški krediti) in bi se na drugih področjih sklepanja potrošniških pogodb lahko štela za nedovoljeno in ki, kljub temu, pri nepremičninskih pogodbah ni jasno pravno opredeljena celo v primerih, v katerih se uporablja ne samo za zapadle obroke, ampak tudi za ves znesek neplačanih obrokov zaradi predčasne zapadlosti;

- (c) določitev mehanizmov za izračun in določitev višine spremenljivih obresti, rednih in zamudnih, ki jih posojilodajalec določi enostransko, v povezavi z možnostjo sodne izvršbe na podlagi hipoteke, ki dolžniku preprečujejo, da bi ugovarjal izračunu višine dolga v samem izvršilnem postopku, pri čemer je prisiljen sprožiti ugotovitveni postopek, s tem da bo ob razglasitvi sodbe izvršba že končana ali pa bo dolžnik zagotovo izgubil stvar, ki je predmet hipoteke ali jamstva, kar je bistvenega pomena v primerih, kadar je kredit namenjen nakupu stanovanja, medtem ko se z izvršbo na podlagi hipoteke zahteva izpraznitev nepremičnine.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberlandesgericht Innsbruck (Avstrija) 10. avgusta 2011 – TEXTDATA Software GmbH

(Zadeva C-418/11)

(2011/C 331/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberlandesgericht Innsbruck

Stranka v postopku v glavni stvari

Vlagateljica pravnega sredstva: TEXTDATA Software GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali pravo Unije v veljavni različici, zlasti

1. svoboda ustanavljanja iz členov 49 PDEU in 54 PDEU;
2. splošno pravno načelo (člen 6(3) PEU) učinkovitega pravnega varstva (načelo učinkovitosti);
3. načelo kontradiktornosti na podlagi člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (člen 6(1) PEU) in člena 6, drugi odstavek, EKČP (člen 6(1) PEU);
4. načelo *non bis in idem* iz člena 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah ali
5. določbe o sankcijah v postopku objave na podlagi člena 6 Direktive 68/151/EGS (¹), člena 60a Direktive 78/660/EGS (²) in člena 38(6) Direktive 83/349/EGS (³),